

573. PŘÍČINA

1062. (*Nápěv 535 b [996]*)

Za našim humenkem na luce
pasla tam děvucha kačice
a volala jich taž, taž, taž,
prošvarny syněčku, přijdže zas.

Něprijdu, děvucho, až jutro.
Prošvarny synečku, čemu to?
Prošvarna děvucho, to temu,
žes dala hubičky jinšemu.

574. MALÍČEK

1063.

Z Lopeníka

Za na - šim hu - mnem ha - jí - ček, po - rú - bal som sa v ma - lí - ček.

Po - rú - bal som sa, mo - je sr - den - ko, v ma - lí - ček.

Za našim humnem hajíček,
porúbal som sa v malíček.
Porúbal som sa, moje srdenko, v malíček.¹⁾

Porúbal som sa, bolí mia,
prijde má milá, zhojí mia.

Keď mi ho milá vázala,
žalostně nad ním plakala.

Neplač, má milá, žalostně,
šak mi malíček zarostně.

Ej, narostně on, narostně,
jako travěnka na mosce.²⁾

Jak něnarosce, zahojí,
šak mia malíček něbolí.

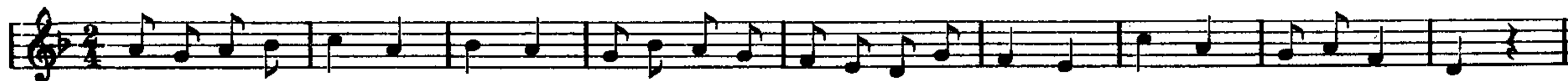
¹⁾ *Tak sloha každá opětuje se.*

²⁾ *až na něm tráva narosce.*

575. JABLKO

1064.

Od Brodu. Erb. I. 112

Za na - ši - mi hu - mny, za na - ši - mi humny pě - kná ro - vi - ne - čka, pě - kná ro - vi - ne - čka.

[: Za našimi humny :]
[: pěkná rovinečka, :]

a na tej rovince
pěkná zahradečka.

A v tej zahradečce
stojí jablonečka.

A na tej jabloni
červené jabučka.

Červené jabučko
po zemi sa kúlá,

moje potěšení
po světě sa túlá.

Červené jabučko,
nekulaj sa tolej,

moje potěšení,
netulaj sa tolej.

1065.

Z Bořetic

Červe - né ja - bličko po ze - mi se kú - lá, mo - ja nej - mi - lej - ší po svě - tě se tú - lá.